

TALÁN MÉG NEM KÉSŐ!

Pecznyík Pál

Súlyos idők járnak, csonka hazánk felett,
ajkunkról panasz szál, hálaima helyett
az egek Urához: miért nem könyörül?
Egyre többen élnek keserűn egyedül.
Széthullott családok, szülők és gyermekek,
csak tovább gyengítik e kicsiny nemzetet.
Sok családi fészek, rég romokban hever,
bántást, gyűlöletet, hordoz ma sok kebel.
Szánó szeretetnek, már alig van tere,
legtöbb szív önzéssel, becsvággal van tele.
Mint hinta: pénzmammon körül forog minden,
s egyre hátrább szorul, Alkotónk az Isten!
Ha nem kell az Ige, jön helyébe a rossz!
Ijeszt, rombol, pusztít, lázít az ős Gonosz.
Élet forrásához, csak kevesen járnak,
halált rejtő vizét, isszák a világnak.

Talán még nem késő, bűnünk bevallani,
vád és panasz helyett, hálákat mondani.
Mennyei Atyánknak: ki minket úgy szeret,
hogy értünk Szent Fia, kereszten vérezett!
Próbaidő csupán, e rövid földi lét,
kiderül bús egünk, ha próbánk véget ért.
Szomorúságunkat, szent öröm váltja fel,
nem lesz időleges, de csodás, végtelen.
Atyánk közelében lesz örök lakhelyünk,
dicsőséges arcát láthatja két szemünk.

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. III. 8.